

слово упазиха. Сега разумѣха, защото сичките колкото си ми далъ, отъ тебе сѣ: защото хоратитѣ (заповѣдитѣ) които си ми далъ, дадохъ имъ ги: и тѣ ги прѣаха: и разумѣха воистинна: защо отъ тебе излѣзнахъ, и повѣрвахъ какъ ты си ма проводилъ. Азъ за тѣхъ та мола: не за сичкиа свѣтъ та мола, но за тѣхъ които си ми далъ: защото сѣ твои. И сичките мои сѣ твои; и твоите мои: и прославихъ сѣ въ тѣхъ. И вѣчь не сѣмь на свѣта, а тыа сѣ въ свѣта, а азъ при тебе ида. Отче свѣтый, упазиги въ твоето име, които си ми далъ, да бждѣтъ едно каквото сме и ны. Когато вѣхъ съ тѣхъ на свѣта, азъ ги пазѣхъ въ твоето име. И никой отъ тѣхъ не погина токмо сынъ погибелный, да сѣ изпълни писаніето. А сега при тебе ида и това дѣмамъ на свѣта да имѣтъ моата радость исполнена въ себе.

ТЪЛКОВАНІЕ И ПОУЧЕНІЕ.

Таа молитвѣ направилъ христосъ къмъ бога отца своего, само да покажи намъ образъ, и да научи насъ да сѣ молиме. Въ тѣзи христова молитвѣ има три работы: словословіе, благодареніе и прошеніе. Подиръ словословіето и благодареніето, дето мѣ далъ отецъ власть на сѣкое тѣло помолилъ и да го прослави. И не само за себе сѣ молилъ да го прослави. но и за апостольте, когато рекалъ: азъ за тѣхъ та мола, и не само за тѣхъ, но и за оныа, които ще ма повѣрватъ подиръ тѣхъ. За тѣи и нѣе кога сѣ молиме богъ. трѣбѣ да мѣ приносаме; словословіе, благодареніе и прошеніе, за да полѣчиме спасеніе и сѣкоа дръгѣ добринѣ.

Тѣзи длзность сѣ познавали на ветхото време, и сичките праведни человекы; както: Авелъ за славъ и благодареніе принесалъ богъ жертвѣ отъ най клзтиты первородны овцѣ. Подиръ Авела славословилъ и благодарилъ бога Енохъ. Подиръ Еноха славословилъ и благодарилъ бога Ной, и мѣ принесалъ жертвѣ отъ сичкыте чисты животны и птицы. Тѣи и Авраамъ за словословіе и благодареніе направилъ богъ жертвенникъ и сѣ помолилъ на бога. Тѣи и сынъ мѣ Исаакъ. Тѣи и Иаковъ направилъ столпъ, излѣлъ на него масло и сѣ помолилъ на бога. А подиръ тѣхъ сѣ научили много человекы на тѣзи добры работы, но когато человекыте начнали да не сѣ грижатъ за тѣзи работы, тога богъ сѣ явилъ на Синайската горѣ, и далъ на Моисеа законъ на двѣ каменны плочы, тога узаконилъ (наредилъ) да приносатъ человекыте различни жертвы за своето спасеніе, да приносатъ на бога даръ и жертвѣ отъ първородны аганца и отъ своите плодове, за славъ божиа, за очищеніе грѣховъ и за здравіе. Но сичкото това было сѣнка и образъ (примѣръ) на новѣтъ сегашнѣ благодать: защото като примина вет-